

Inkomstenbelasting: Geruisloze inbrengfaciliteit verhuurd tankstation

Toelichting van 12 december 2022, nr. 2022-0000291606, op het intrekken van het beroep in cassatie tegen de uitspraak van Hof Amsterdam van 23 augustus 2022, nr. 21/00084, ECLI:NL:GHAMS:2022:3203.

Samenvatting rechtspraak.nl

Art. 3.65 Wet IB 2001. Inbreng van verhuurde onderneming in een nieuw opgerichte B.V. Het Hof oordeelt dat belanghebbende gebruik kan maken van de geruisloze inbrengfaciliteit.

De staatssecretaris trekt het beroep in cassatie in. Ter toelichting merkt hij het volgende op:

Belanghebbende drijft sinds 1997 een onderneming in de vorm van een eenmanszaak en heeft deze onderneming per juli 2010 verhuurd. Belanghebbende heeft de verhuurde onderneming in 2018 ingebracht in een door hem opgerichte besloten vennootschap.

Het Hof heeft geoordeeld dat belanghebbende medegerechtigde is tot het vermogen van de door hem verhuurde onderneming waarbij de medegerechtigdheid van belanghebbende de rechtstreekse voortzetting vormt van zijn gerechtigdheid als ondernemer, zodat de geruisloze inbrengfaciliteit van artikel 3.65 van de Wet inkomstenbelasting 2001 (hierna: Wet IB 2001) van toepassing is. Dit oordeel getuigt naar mijn mening niet van een onjuiste rechtsopvatting en berust voor het overige op waarderingen van feitelijke aard.

Het Hof gaat er veronderstellenderwijs vanuit dat belanghebbende vanaf het moment van verhuur in juli 2010 geen ondernemer is in de zin van artikel 3.4 Wet IB 2001. Naar het oordeel van het Hof kwalificeert belanghebbende als medegerechtigde tot het vermogen van een onderneming in de zin van artikel 3.3, lid 1, aanhef en onderdeel a Wet IB 2001. Het begrip medegerechtigde tot het vermogen van een onderneming is overigens niet in de wet gedefinieerd. Of een belastingplichtige kwalificeert als medegerechtigde is afhankelijk van de feiten en omstandigheden van ieder afzonderlijk geval. Het Hof baseert zich voor dit oordeel op de verhuurperiode van maximaal 15 jaar en het feit dat de vermogensbestanddelen van de verhuurde onderneming (zoals mogelijk aanwezige stille reserves en inbegrepen goodwill) na de verhuurperiode weer toekomen aan belanghebbende, zodat belanghebbende een belang houdt bij de waardeontwikkeling van die vermogensbestanddelen. Dit oordeel is van feitelijke aard, waarbij het Hof acht slaat op de gemaakte afspraken/de bepalingen in de verhuurovereenkomst. Uit deze huurovereenkomst volgt ook dat de verhuurder bij het einde van de overeenkomst geen vergoeding verschuldigd is aan de huurder voor eventuele aangebrachte wijzigingen of gedane investeringen en eventueel toegenomen goodwill en dat een deel van de huurprijs variabel (omzetafhankelijk) is. Ik acht dit oordeel van het Hof gelet op de stukken van het geding niet onbegrijpelijk. Dit geldt ook voor het oordeel dat de medegerechtigdheid van belanghebbende een rechtstreekse voortzetting vormt van zijn eerdere gerechtigdheid als ondernemer.

Gelet op het voorgaande, verwacht ik van het doorzetten van het cassatieberoep in de onderhavige zaak geen succes. Ik trek het door mij ingestelde pro forma cassatieberoep in.